

De opstanding van de innerlijke mens

Bloemlezing met gnostieke visies op de opstanding

Inhoud

Inhoud	2
Inleiding: De opstanding van de innerlijke mens	2
1. <u>De innerlijke Christus, de Opstanding en het Leven</u>	2
2. <u>De opstanding is de overwinning op de aardse natuur</u>	3
3. <u>De mysteriën van Krishna en de Universele Leer</u>	4
4. <u>Symboliek van brood en wijn</u>	7
5. <u>Jezus in de hof van Getsémané</u>	8
6. <u>Symboliek van de drie kruisen op Golgotha</u>	10
7. <u>De kruisafname en de opstanding</u>	11
8. <u>Maria Magdalena bij het lege graf en de opgestane Heer</u>	12
9. <u>De Emmaüsgangers</u>	14
10. <u>Het christelijke inwijdingsmysterie voor de nieuwe eeuw</u>	16
Boek: <u>De Universele Gnosis</u>	

Inleiding: De opstanding van de innerlijke mens

In de christelijke gnostiek worden de bekende verhalen over de geboorte, het leven, het sterven en de opstanding van Jezus niet primair gezien als historische verslagen. In het innerlijke christendom wordt de weg die Jezus ging vooral beschouwd en ervaren als een symbolische weergave van het proces van geestelijke bewustwording en vernieuwing. Dat proces vindt plaats in de mens die zich daaraan aandachtig wijdt vanuit inzicht en verlangen.

Tijdens het joodse paasfeest wordt de uittocht uit de slavernij naar het beloofde land herdacht. De mens is geroepen om die uittocht eens te gaan. Daarbij gaat het om een innerlijke reis waarbij de betrokkene zijn ware vrijheid herwint. Terwijl die mens zijn innerlijke weg gaat en tegelijkertijd gewoon zijn aardse leven leeft, wordt de binding met het oorspronkelijke levensdomein (het beloofde land) geleidelijk sterker.

Het christelijke paasfeest is in essentie bezinning op het perspectief van de opstanding van de innerlijke mens. Die opstanding is de bekroning van een mysterieweg waarop ook een soort stervensproces optreedt: het op basis van inzicht en verlangen vrijwillig afleggen van factoren die de toegang van het geestelijke Licht in de mens belemmeren.

Het levensverhaal van Jezus toont de geestelijke weg die de mens kan bewandelen. Hoewel het een leven betreft dat zo'n tweeduizend jaar geleden is geleefd, is het voor de mens van de 21ste eeuw nog uiterst actueel. De moderne mens kan het evangelie gaan herkennen als een weergave van een innerlijk proces dat hij in zichzelf kan laten voltrekken.

De mens die tijdens zijn leven op aarde deel krijgt aan die opstanding, heeft de dood overwonnen. Dat is de bekroning van het christelijke inwijdingsmysterie. Natuurlijk sterft het stoffelijke lichaam na verloop van tijd, maar de nieuwe persoonlijkheid die tot stand gekomen is, beschikt over een fijnstoffelijk, onsterfelijk, verheerlijkt lichaam.

Jezus toonde de mensheid de bevrijdende mysterieweg, en leefde deze voor. De persoon van Jezus van Nazareth verkreeg vooral bekendheid door de vier evangeliën die zijn opgenomen in de Bijbel. Het woord 'evangelie' betekent letterlijk 'blijde boodschap'. Onder de evangeliën wordt over het algemeen verstaan: de schriftelijk vastgelegde vormen van de overleveringen over de geschiedenis van Jezus.

In hun boek De Universele Gnosis onderscheiden Jan van Rijckenborgh en Catharose de Petri de volgende zeven fasen van de christelijke mysterieweg, die gebaseerd zijn op het levensverhaal van Jezus.

1. De geboorte en het optreden van Johannes de Doper
2. De geboorte van Jezus in de stal
3. De omwandeling van Jezus op aarde
4. De uitverkiezing van de twaalf discipelen
5. De bereiding en viering van het avondmaal
6. De kruisiging
7. De opstanding

In het boek 'De Universele Gnosis' wordt vooral ingegaan op de laatste drie fasen, die overeenkomen met de laatste weken uit het aardse leven van Jezus zoals dat in de evangeliën is beschreven.

Die drie fasen, die het sluitstuk vormen van een weg van geestelijke bewustwording en vernieuwing, staan ook centraal in deze bloemlezing, die is samengesteld uit teksten op de website www.spiritueleteksten.nl. Op die website zijn de in deze bloemlezing opgenomen teksten ook in gesproken vorm te beluisteren.

De mens die tijdens zijn leven op aarde deel krijgt aan die opstanding, heeft de dood overwonnen. Dat is de bekroning van het christelijke inwijdingsmysterie. Natuurlijk sterft het stoffelijke lichaam na verloop van tijd, maar de nieuwe persoonlijkheid die tot stand gekomen is, beschikt over een fijnstoffelijk, onsterfelijk, verheerlijkt lichaam.

Die nieuwe hemelse voertuiglijkheid heeft deel aan de eeuwigheid, en is dus bevrijd van het wiel van geboorte en dood en de daarmee gepaard gaande vormen van lijden. De mens die in gnostieke zin is opgestaan, beschikt over alle vermogens om in vreugde mee te werken aan de uitvoering van het goddelijke scheppingsplan.

Dit is een groots perspectief waar we ons niet alleen met Pasen, maar altijd door kunnen laten bezielen.

[KLIK HIER VOOR AUDIO](#)

[KLIK HIER VOOR VIDEO](#)

1. De innerlijke Christus, de opstanding en het Leven

Toen Jezus met zijn discipelen aan de westzijde van de tempel zat, zie, daar kwamen enige mensen voorbij die een dode op een baar naar de begraafplaats droegen, en iemand zei tot hem: 'Meester, wanneer een mens sterft, zal hij wederom leven?'

En hij antwoordde en zei: 'Ik ben de Opstanding en het Leven, Ik ben het Goede, het Schone, het Ware; indien een mens mij gelooft, zal hij niet sterven, maar eeuwig leven. Zoals in Adam allen sterven, zo zullen allen in Christus wederom levend gemaakt worden.

Zalig zijn de doden, die in mij sterven en vervolmaakt zijn in mijn beeld en gelijkenis, want zij rusten van hun moeiten en hun werken volgen hen. Zij hebben het kwade overwonnen en zijn gemaakt tot zuilen in de tempel van mijn God, en zij zullen niet meer uitgaan, want zij rusten in de Eeuwige.

Voor hen die het kwade gedaan hebben, is geen rust, maar zij gaan uit en in en lijden eeuwenlang tot hun verbetering, tot zij volmaakt geworden zijn. Maar voor hen die het goede gedaan hebben en volmaaktheid verkregen hebben, is daar eindeloze rust en zij gaan het eeuwig leven binnen. Zij rusten in de Eeuwige.

Over hen heeft het herhaalde sterven en geboren worden geen macht meer; voor hen wentelt het wiel van de Eeuwige niet meer, want zij hebben het middelpunt bereikt, waar eeuwig rust is, en het middelpunt van alle dingen is God.'

En de discipelen vroegen hem: 'Hoe zal een mens het Koninkrijk binnengaan?' En hij antwoordde en zei: 'Indien gij wat beneden is niet gelijk maakt aan wat boven is, en het linkse gelijk aan het rechtse, en wat achter is gelijk aan wat voor is, indien gij niet ingaat in het middelpunt en opgaat in de Geest, zult gij het Koninkrijk Gods niet binnengaan.'

En hij zei ook: 'Geloof niet, dat er één mens zonder dwaling is, want zelfs onder de profeten in het christendom is het woord der dwaling gevonden. Doch er zijn zeer veel dwalingen die door de Liefde bedekt worden.'

[KLIC HIER VOOR DE BRON: Het Evangelie van de Heilige Twaalven](#)

[KLIC HIER VOOR AUDIO](#)

[KLIC HIER VOOR VIDEO](#)

2. De opstanding is de overwinning op de aardse natuur

Het opstandingsfeest is wel een van de zwaarste leerstukken van het oude christendom. Wanneer we ons hierop in esoterische zin willen bezinnen, moeten we ons goed realiseren dat dit feit niet berust op een wondergeloof. Het is niet een soort toverij, een wonder dat eens, lang geleden, in de mensheidsgeschiedenis is gebeurd. Het opstandingsfeit moet gegrond staan in redelijkheid.

Het opstandingsleerstuk is een lichtende idee, waarin God niet slechts is: die overwinnaar in Christus die uit de doden oprijst; het beduidt tevens de overwinning van het goddelijk bewustzijn op de natuur. De historische gebeurtenis kan ons, mensen die hier in de stof worstelen, niet gelukkig maken.

De natuurliefden kennen in het opstandingsfeest slechts het feest van de wederopstanding van de levende natuur. En zij vierden dit dan ook soms op uitbundige wijze. Ook in het Westen ziet men in dit feest meestal niet meer dan een hernieuwde opborrelende energie die alles tot nieuw leven wekt.

Hoe waar en zeker dit alles ook is, het is nog maar slechts een opstandingsfeit van de natuur; het ware geestelijke opstandingsfeit gaat hier vele malen bovenuit. In de opstandingsleer gaat het om de definitieve overwinning op de dood van de natuur, niet slechts het jaarlijks terugkerende feit.

De dood gaat voorbij, maar de iedere keer weerkerende incarnatienoodzaak maakt dat de dood evenveel malen weerkeert als de mens incarneert. Het opstandingsfeest spreekt tot ons niet van deze weerkerende smart, maar van de definitieve overwinning op de dood.

Waarom zouden we anders het esoterisch christendom nodig hebben; toch niet om ons te spreken van karma en reïncarnatie, of zelfs van kosmische liefdeprincipes? Hebben dat ook niet reeds vele andere godsdiensten geleerd? Daarvoor hebben we geen christendom nodig, want dat wisten de boeddhisten reeds lang en voor hen de brahmanen.

Wie Christus ontvangt, wordt verlost uit de natuur en naar het nieuwe beeld herschapen. Dat wil niet zeggen een rekken van het aardse, maar een volkomen loskomen van het aardse. Dat is de glorie van het opstandingsfeest.

De bevrijde ziel gaat dan uit in de volkomen vrijheid, niet zo nu en dan of alleen bij de dood, maar voor eeuwig en niet meer gebonden aan karma en de wetten van reïncarnatie. Voor eeuwig bevrijd en daarom het meest geschikt om mede te dienen en medekruisdrager te worden, totdat allen het zullen hebben bereikt.

[KLIK HIER VOOR DE BRON: De vuurgloed van de ontstijging](#)

[KLIK HIER VOOR AUDIO](#)

[KLIK HIER VOOR VIDEO](#)

3. De mysteriën van Krishna, Christus en de Universele Leer

Wij kunnen uit de oude overleveringen van de mysteriën lezen over kleine en grote Lichtbrengers. Zij verschenen op het juiste moment in de wereld om de mensheid met haar verduisterde bewustzijn de reddende hand te reiken om haar voor nog verder afglijden te behoeden.

Eén van de grootsten van de goddelijke lichtbrengers was ongetwijfeld Sri Krishna. Oude wijzen hebben vastgesteld dat Sri Krishna ongeveer 5000 jaar geleden heeft geleefd. Omstreeks die tijd moet zijn grootste en onvergankelijke openbaring hebben plaatsgevonden.

Wanneer wij zijn levensgeschiedenis bestuderen in de vele boeken en verhalen die over hem bestaan, dan kan men hem zeer terecht aanduiden als de grootste leraar van de hindoes en tevens als de volledig gelijkwaardige van alle grote wereldleraren.

Alles wat wij over hem lezen komt ons zeer vertrouwd voor, waarschijnlijk omdat de gehele geschiedenis van de Heiland van 5000 jaar geleden gelijklopend is aan die van Jezus. De overeenkomst is zo frappant, dat de mysteriën van Krishna ons een allesoverweldigend bewijs leveren van de universele taal, die maar een sprake heeft, en van de volkomen gelijk-afgestemde taak van alle grote wereldleraren.

In dit verband dienen wij dan ook zeer terecht te spreken van de universele leer. Die leer is niet oud en niet jong. Die leer was steeds, zoals Jezus zegt, “gisteren en heden dezelfde”. De hopeloze begrensdeheid van alle zogenaamde christelijke theologie treedt duidelijk aan het daglicht wanneer wij háár Christus-opvatting vergelijken met het Universele Christusbemoeien.

Wanneer Jezus de Heer tot zijn leerlingen zegt: “Eer Abraham was, ben ik”, dan wordt het woord letterlijk bevestigd, wanneer wij het leven van Krishna bestuderen. De Krishna van 5000 jaar geleden en de Jezus van ongeveer 2000 jaar geleden zijn als manifestatie van God één en dezelfde.

Er wordt ons verhaald dat Krishna, evenals Jezus, uit een maagd werd geboren. Ook Krishna werd geboren in een grot of stal, en zijn geboorte werd, evenals die van Jezus, aangekondigd door een ster. Ook na Krishna's geboorte werd een kindermoord bevolen om hem van de aarde te doen verdwijnen, en ook hij volbracht wonderbaarlijke genezingen.

Krishna stortte zijn bloed voor de mensheid en wordt, evenals Jezus, afgebeeld, hangende aan een kruis. Ook hij daalde neer in de hel, stond na zijn dood op, en voer ten hemel. De namen Krishna en Christus hebben een en dezelfde strekking! Christus wordt de goede herder genoemd, Krishna de herder.

Ook Krishna werd verzocht door de duivel. Hij beleeft, evenals Jezus, een verheerlijking. Ook hij houdt een bergrede en is een figuur in wonderbaarlijke visvangsten. Zoals Jezus gehuldigd wordt door de publieke vrouw Magdalena, zo kunnen we eveneens een dergelijk geval lezen van Krishna.

Zo zijn er dus talloze overeenkomsten die iedere veronderstelling van een toevallige samenloop naar het rijk van de absurditeiten doet verhuizen. De oppervlakkige gevolg-

trekking dat het evangelie gebaseerd is op oudere geschriften, moet door ieder die enige kennis heeft van esoterie volledig worden afgewezen.

Er is door de bestudeerder maar één conclusie te trekken. Door alle tijden heen wordt er tot de mensheid slechts één boodschap overgedragen. En die ene onveranderlijke boodschap verandert slechts van kleur en vorm, idee en vibratie, wanneer mensen, hoewel volkomen te goeder trouw, niet tot het juiste begrip van de dingen kunnen doordringen, zich met de lichtboodschap willen gaan belasten, en deze vol ijver gaan doorgeven.

Eén van de eerste taken van een leerling van een bonafide geestesschool is dat hij zich volstrekt dient los te maken van iedere ras- en volksgodsdienst, van iedere cultuur-godsdienstigheid. De leerling moet niet specifiek oosters of westers gericht zijn! Hij dient te staan in het universele; in de absoluut goddelijke sprake zelf.

Aan zo'n leerling zal het dan ook vergund zijn iedere grote wereldleraar te ontdekken en te verstaan als "gisteren en heden dezelfde". Daardoor zal hij nimmer tekort schieten in eerbied en dankbaarheid voor welke wereldleraar dan ook!

Wanneer u zo het christen-zijn kunt beleven, dan weet u zich altijd universalist en nimmer sektarist. Want u krijgt dan openheid voor de grote instroming van goddelijke genade, die deze gevallen aarde omgeeft in een liefdevolle koestering, waarin u de mogelijkheid wordt geboden iets te verstaan van de mysteriën van Krishna, om dan vervolgens deze mysteriën, als die van Christus, innerlijk te beleven.

Het grote universele mysterie vindt haar grondbasis in het feit, dat er een mogelijkheid is voor ieder mensenkind, om zich uit de poel van verschrikking en zonden op te heffen, en weer terug te keren tot het Onbeweeglijk en Onvergankelijk Koninkrijk. Dat is het enige primaire mysterie, de primaire kern, waaromheen alles wentelt!

Wat zou een verzonken mens aan alle goddelijke verhevenheid en majesteit hebben, wanneer er geen mogelijkheid, geen weg was, zich tot dit mysterie op te heffen? Daarom ligt het in ons bedoelen u over dit universele mysterie te spreken, zodat wij dit mysterie met elkaar zullen ontdekken en klaar en helder voor ons zullen zien.

Wanneer de leerling enige studie maakt van zijn levenssituatie, dan zal hij tot de ontdekking komen, dat hij alleen door middel van een nieuwe astrale kracht gered kan worden. Want door zo'n astrale nieuwe kracht wordt de leerling in staat gesteld zijn denken op te heffen tot het begripsomvatten van het goddelijk doel.

Wanneer het begripsomvatten aanwezig is, komt daarmee het handelingsleven in overeenstemming en dit laatste is weer voorwaarde om de vier heilige spijzen te assimileren die de leerling uiteindelijk voeren tot een totale regeneratie.

Dit is de weg die iedere vrije bouwer dient te gaan om het goddelijke doel te naderen. En het is op deze wijze, dat het reddende astraalfluïde ons door de Universele Broederschap gereikt wordt. En om nu dat reddende astraalfluïde op de juiste wijze onlosmakelijk in onze levenssfeer te brengen, zijn door de eeuwen heen grote wereldleraren onder ons verschenen.

In een goddelijke regelmaat volgden zij elkaar op, om die grote stroom van genade te onderhouden en op de meest volkomen wijze in de "juiste" baan te houden. Laten we het

daarom niet zó zien, alsof deze groten van geest alleen kwamen om leringen te brengen, te spreken en te schrijven.

Neen, hun opdracht en hun zending lagen onder meer hierin, om de heilige ethersubstantie intact te houden voor die mens, wiens heilige ernst het was en is, zijn voeten te richten op de weg van de Vrede, om zó de eeuwige deuren van het Nieuwe Leven te vinden.

De reddende astrale kracht van de Universele Broederschap, die steeds weer opnieuw tot ons wordt overgedragen, wordt daarom zeer terecht aangeduid als bloed, als een bloedoffer! Daarom is het ook letterlijk juist, wanneer er wordt gezegd: “Het bloed van Jezus Christus reinigt ons van al onze zonden”.

Wanneer een leerling uit de diepten van zijn levensworsteling het reddende prana oproept, dan klopt hij aan de deur en hem wordt geantwoord, dat hij de reddende astrale kracht zal ontvangen, wanneer het zeker is dat hij het fluïde van het heil zal beheeren als een goede herder, als een goede wijngaardenier.

De reddende Godsstroom, het reddende astraalfluïde, wordt tot op dit uur in het voortdurende offer van de groten onderhouden. Op dat reddende astraalfluïde wordt ook gedoeld in de symbolische Godsrivier van het Nieuwe Jeruzalem.

Met andere woorden: het mysterie van Krishna van 5000 jaar hère en het mysterie van Christus van 2000 jaar geleden, zal ook het mysterie zijn van de toekomstige tijden. Zolang er nog gevallen mensenzielen in de dialectiek ronddolen, zal dit universele mysterie zijn kracht uitstralen.

[KLIC HIER VOOR DE BRON: De Grote Omwenteling](#)

[KLIC HIER VOOR AUDIO](#)

[KLIC HIER VOOR VIDEO](#)

4. Symboliek van brood en wijn

En het geschiedde, terwijl hij met zijn discipelen zat, dat een van hen zei: ‘Meester, wat bedoelt gij, als gij zegt dat gij uw vlees te eten en uw bloed te drinken wilt geven, want dat is voor velen moeilijk te begrijpen?’

En Jezus antwoordde en zei: ‘De woorden die ik tot u spreek, zijn Geest en zij zijn Leven. Voor de onwetenden en de vleselijk gezinden doen zij denken aan bloedvergieten en dood, maar gezegend zijn zij die begrijpen. Ziet naar het graan, hoe het groeit tot rijpheid en neergemaaid wordt, en vermalen in de molen en door het vuur gebakken wordt. Uit dit brood is mijn lichaam gemaakt, dat gij ziet.

En ziet de druiven, die aan de wijnstok groeien tot zij rijp zijn, en geplukt worden en uitgeperst in de wijnpers en de oogst van de wijnstok opleveren. Uit deze vruchten van de wijnstok en uit water is mijn bloed gemaakt. Want ik neem slechts van de vruchten van de bomen en de zaden van de kruiden, en deze worden door de geest in mijn vlees en mijn bloed veranderd.

Mijn tegenwoordigheid zal waarlijk met u zijn in het wezen en leven van God, geopenbaard in dit lichaam en dit bloed; en van deze zult gij, die in mij gelooft, eten en drinken. Want in alle plaatsen zal ik opgericht worden voor het leven van de wereld, zoals in de profeten geschreven staat: Van het opgaan van de zon tot de ondergang van de zon zal een rein offer met wierook in mijn naam geofferd worden.

Zoals in het natuurlijke, zo ook in het geestelijke. Mijn leer en mijn leven zullen spijs en drank voor u zijn – het Brood van het Leven en de Wijn van de Verlossing. Zoals het koren en de druiven omgezet worden in vlees en bloed, zo moeten uw natuurlijke zielen in geestelijke zielen omgezet worden. Zoekt gij de omzetting van het natuurlijke in het Geestelijke.

Waarlijk, God geeft immer van het Eeuwige Leven en Wezen om de vormen van het universum te vernieuwen. Daarom zijt gij door vlees en bloed, ja, Wezen en Leven van de Eeuwige, deelhebbers aan het Leven, en mijn woorden zijn Geest en zij zijn Leven. Indien gij mijn geboden houdt en het leven leeft van de rechtvaardige, zult gij gelukkig zijn in dit leven en in het komende.

Verwondert u daarom niet, dat ik tot u zei: Tenzij gij het vlees eet en het bloed drinkt van God, hebt gij geen leven in u.’

En de discipelen antwoordden: ‘Heer, geef ons steeds van dit brood te eten en te drinken uit deze kelk, want uw woorden zijn inderdaad spijs en drank. Door uw leven en door uw Wezen zullen wij voor eeuwig leven.’

[KLIK HIER VOOR DE BRON: Het Evangelie van de Heilige Twaalven](#)

[KLIK HIER VOOR AUDIO](#)

[KLIK HIER VOOR VIDEO](#)

5. Jezus in de hof van Getsémané

Na het heilig avondmaal gaat Jezus naar de hof van Getsémané. Drie discipelen neemt hij met zich mee: Petrus, Jacobus en Johannes. Petrus betekent het wilselement, Jacobus het verstandselement en Johannes het gevoelselement, de gehele hoofd-hart eenheid.

Jezus trekt deze drie, volledig leidinggevende factoren van de aardse natuur, geheel op in de eenzaamheid, in de hof van de ziel. Hij plaatst ze voor het nieuwe leven. In alle oude wijsheid is Getsémané de tuin van de ziel, de rozenhof, waarin het klare beeld van de bevrijdingsweg zich aan de leerling toont en in zijn bewustzijn wordt gebrand.

De signatuur van deze gebeurtenis is eenzaamheid, diepe, grote stilte. Het is een opgetrokken- worden in een gebied waar al het dialectische onherroepelijk in slaap verzinkt, waar het dialectische bewustzijn niet volgen kan.

In de oorspronkelijke tekst staat niet, zoals velen denken, dat Jezus in Getsémané bedroefd en beangst is, maar dat hij bezorgd is over het welslagen van het proces dat moet plaatsvinden. Dat is de zorg van de liefde. Wij moeten nog een mystificatie wegruimen.

De kerkelijke mystieken hebben een lijdende en bloed transpirerende Heiland in Getsémané ten tonele gevoerd, nog smekende om uitredding op het laatste moment. Tenslotte zich toch gewonnen gevend. Dat beeld is gebaseerd op een onjuist begrip van twee uitspraken.

“Mijn Vader, indien het mogelijk is, laat deze drinkbeker dan voorbij gaan, doch niet gelijk ik wil, maar gelijk Gij wilt.” En “Mijn Vader, indien deze beker niet kan voorbijgaan, tenzij dat ik die drinke, Uw wil geschiede.”

Men heeft hem aldus lijdend afgebeeld in de kunst van alle eeuwen. Door de eeuwen heen heeft men een dialectisch leider van hem gemaakt. Doch de leerling die getroffen wordt door het Oerpranische Licht, leest hier, ervaart hier, geheel wat anders.

De beker is hier de vervaardigde graal in het nieuwe hoofd-hartheiligdom. Met de inhoud van deze heilige graal, in dagelijkse bediening, moet de leerling het grote wonder van de transfiguratie gaan voltrekken. De wondere ervaring in de Hof van Getsémané heeft de bedoeling de leerling de magische inhoud van de heilige graal volledig te doen kennen.

Dit proces voltrekt zich in drie fasen, nadat de leerling incidenteel is opgetrokken in het nieuwe levensveld, en al het dialectische in hem slaapt. De weg die nu voor hem ligt, gaat aan hem voorbij als een verhaal, als een lied. De rozen bloeien in de hof en de amandelbloesem geurt. De leerling hoort en ziet en proeft eerstehands wat de Gnosis van hem wil. En dan spreekt hij: “Mijn Vader, indien het mogelijk is, laat deze beker niet voorbij gaan ZOALS IK WIL, doch zoals GIJ wilt.”

Dat ZOALS IK WIL, houdt de mogelijkheid in, dat de dialectische invloeden nog weer alles zouden kunnen bederven. Met deze magische krachtspreuk wordt een absolute zuiverheid van visie verkregen en stemt de leerling zich, als in de oertijd, in vrijwillige gehoorzaamheidsbinding met God.

Als dat geschied is, dan volgt het tweede mantram. De beker verschijnt voor de tweede maal en nu zal de leerling-gnosticus hem drinken. De ontwaakte nieuwe mens gaat over tot nieuwe handeling om de binding die in de pré-tijd verbroken was, definitief te maken.

“Vader, laat deze drinkbeker niet voorbij gaan; dat ik hem drinke: Uw wil geschiedde.”
Onmiddellijk daarop wordt de nieuwe hoofd-hart-eenheid positief tot vrije metselaarsarbeid gewekt, in het verheven vacuüm van Getsémané.

De graal wordt geheven ten dronk, de aanraking tussen God en de mens is definitief tot stand gekomen, het verbond is hernieuwd. Van stonde aan geeft de leerling zich gevangen aan het grote proces van het wedergeboortewonder, het proces van het endura, in de werkelijkheid van dit leven.

De grote transmutatie, het vervaardigen van goud uit de onedele metalen, gaat aanvangen. In de microkosmos brandt de eeuwige vlam boven het heiligdom.

[KLIK HIER VOOR DE BRON: De Universele Gnosis](#)

[KLIK HIER VOOR AUDIO](#)

[KLIK HIER VOOR VIDEO](#)

6. Symboliek van de drie kruisen op Golgotha

Op de heuvel Golgotha staan drie kruisen opgericht. Centraal het kruis van de overwinnende mens, de mens die overwonnen heeft, de mens van de gouden stralende roos, Christiaan Rozenkruis.

Daarnaast het kruis van de verstokte ik-centrale mens, de mens die zich in de natuur van de dood de heersende, de alles-wetende en bezittende waant. De mens die het ene pad niet kent en daarom een spotter is, de het pad afwijzende. Is deze mens niet de volstreekte moordenaar van het ware zelf, de grootste vijand van de God in hem?

Aan de andere zijde zien we de derde figuur: de om uitkomst worstelende mens. De mens die bezig is het zwaartepunt van zijn leven te verplaatsen naar het hart. De mens die nieuwe gerichtheid, de nieuwe "beweging" zoekt vanuit het zwaartepunt van het hart. De mens die naar de ware innerlijke vrede en rust jaagt.

Hij wenst de wortel van het ene leven met zijn gehele zelfoffer tot de laatste bloeddop te bevochtigen. Immers, de verplaatsing van het zwaartepunt van het leven zal de uiteindelijke verlichting teweegbrengen en de rust, die de meester is van de beweging.

Het durende, stralende licht en de innerlijke vrede, die alle verstand te boven gaat, zijn evenwel nog niet tot wasdom gekomen. Het zwaartepunt is verplaatst, de basis is gelegd. Doch nu dient de volkomen reiniging van het hart plaats te vinden, de volstreekte ontleding, de grote omwenteling, het endura: stervende leven.

Dat is een zevenmaal zeventvoudige arbeid. Dat is een grote strijd waarbij vele struikelingen en nederlagen plaatsvinden. Daarom is ook deze mens in vele opzichten nog steeds een moordenaar van zijn hoogste, goddelijke zelf.

Maar hij kent de andere. Hij weet: deze is de godenzoon, en hij houdt vol, zijn oog, zijn zwaartepunt, bij voortdurend gericht houdend op deze bron van genade en waarheid. Daarom is hij in staat de stem van de Andere te vernemen. Die stem spreekt tot hem het heerlijkste woord dat tot een mens gesproken kan worden: "Ik zeg u, ge zult met mij in het Paradijs zijn."

Ontdoe deze woorden van hun bijbelse legendarische sluingen. Dan proeft u de zuivere gnosis en dan weet u dat al deze waarden binnen uw bereik liggen. Uit deze goddelijke bronwel in u kan de volstreekte, de eeuwige wijsheid rijkelijk gaan vloeien.

Indien de sterveling door volhardend streven de tegenstand weet te overwinnen en tot wijsheid zal ontsijgen, zal hij nimmermeer de moordenaar van het ware zelf zijn. Dan zal hij nimmermeer zijn nieuw verworven zwaartepunt behoeven prijs te geven en dan zal hij tot de eeuwige rust ingaan.

[KLIK HIER VOOR DE BRON: De Chinese Gnosis](#)

[KLIK HIER VOOR AUDIO](#)

[KLIK HIER VOOR VIDEO](#)

7. De kruisafname en de opstanding

Wanneer de ontwaakte zielenmens in zijn zuivere toestand-van-zijn blijven kan, werkelijk werkzaam blijft, en daardoor versterkt wordt, dan komt het moment dat de ziel vrijgemaakt en verlost moet worden van het kruis van de natuur, en volkomen vrij en onaantastbaar de tempel van het natuurgeboren lichaam moet kunnen ingaan en uitgaan.

Let wel, de tempel van het natuurgeboren lichaam is gebruikt om de ziel te wekken, en de plaats daartoe is het etherische dubbel, het levenslichaam. Het levenslichaam is van de zelfde vorm en gestalte en van dezelfde orgaanstructuur als het stoffelijke lichaam. Daarom is de ziel die tot volwassenheid is gekomen in het levenslichaam aan dat levenslichaam gebonden.

Daarom moeten de twee, het stoflichaam en het levenslichaam, wanneer althans het moment daartoe gekomen is, van elkaar worden losgerukt. Het levenslichaam moet van het kruis van de natuur worden afgehaald.

Deze kruisafname is een nauwgezette en bijzondere aangelegenheid. Zij vereist het voortbestaan van beide, een opstanding van beide, en zij vestigt aandacht op zes plaatsen, op zes punten van de persoonlijkheid, namelijk op het hart, op het hoofd, op de twee handen en op beide voeten.

Het zielen-levenslichaam is namelijk op deze zes plaatsen verbonden met de overige voertuiglijkheid die wij aanduiden als de tempel van het natuurgeboren lichaam. Het hart is de zetel van de roos. Het hoofd is de zetel van het denkvermogen, respectievelijk van de geest. De beide handmideelpunten zijn de organen voor en van het handelingsvermogen. En de beide voetcentra zijn de organen van de voortbewegingsactiviteit.

Dit gehele stelsel kan symbolisch worden weergegeven door de vijfpuntige ster, de ster van Bethlehem, de ster van Golgotha, door de kruisgang Christi. Deze kruisgang is dus geen marteldood, doch een volstreckte opstanding.

De kruisgang Christi is dus de opstanding van het zielen-levenslichaam en tegelijkertijd het grote feest van het bereiken van het doel van de tempelmens. Want de tempel van het natuurgeboren lichaam en de zielenmens wonen in en zijn omsloten door dezelfde microkosmos.

[KLIK HIER VOOR DE BRON: Het Levende Woord](#)

[KLIK HIER VOOR AUDIO](#)

[KLIK HIER VOOR VIDEO](#)

8. Maria Magdalena bij het lege graf en de opgestane Heer

U moet het heilige graf niet zoeken in zandheuvelds of in rotsspleten, want u kunt het alleen maar aantreffen in een levende, vibrerende menselijke microkosmos, waarin het van de Godsnaatur verdorven persoonlijkheidsstelsel wordt opgebroken. Het heilige graf is daar, waar een nieuwe verheerlijkte persoonlijkheid in de met God verzoende microkosmos oprijst, op de nieuwe dag.

Het heilige graf is in de hof van Jozef van Arimathea, dat wil zeggen in de microkosmos van de meester-bouwer die door het bewandelen van de gnostieke weg tot deze overwinning is doorgebroken. Daarom dus, wanneer wij iets van het opstandings-heilsfeit willen verstaan, gaan wij de blik richten op de actuele werkelijkheid van het nu.

Zoals Christus de Volheerlijke gisteren en heden dezelfde is, zo is dat ook het geval met de opstanding. En het deel krijgen aan de opstanding Christi wil zeggen: ditzelfde heilsfeit in het eigen leven en wezen verwerkelijken!

De opstanding kan pas plaatsvinden in de mens die zich overgeeft aan goddelijke krachten. Die zelfovergave wordt het endura genoemd. De leerling die het endura verwerkelijken gaat, gaat uit van de wetenschap, dat een deel van zijn microkosmische stelsel niet in overeenstemming is met de goddelijke wetten van bouw, en dat dit gewraakte deel het overige stelsel belet aan het goddelijke leven deel te nemen, ten gevolge waarvan letterlijk de gehele microkosmos als in een doodsslaap verzonken ligt.

De leerling die tot deze ontdekking gekomen is, gaat ertoe over om het onheilige deel van zijn scheppingstotaal te denatureren, te endureren. Immers, en hoe onomstotelijk zeker klinkt dit, de opheffing van het onheilige moet het begin zijn van de weder-heiliging van het gehele stelsel. Op deze pijler van het endura rust de wederaanvang van het goddelijke leven. Op deze pijler berust de gehele transfiguratie, of evangelische wedergeboorte.

In het onheilige deel van de microkosmos is de persoonlijkheid gevestigd, het ik, het lager zelf. Nu hebben velen, in een poging om het endura toe te passen en aan het heilige doel te beantwoorden, allerlei methoden van ik-verbreking in praktijk gebracht, om dan tenslotte tot de ontdekking te komen, dat al dat goed bedoelde pogen geen enkel effect sorteerde.

Dat is volkomen logisch, want het "ik" dat zichzelf wil opheffen, houdt zichzelf in stand. Het ik dat zichzelf aan de een of andere methode onderwerpt, maakt het ik krachtiger. Daarom komt de Gnosis, het Oerpranische Licht, tot de mensheid, om desgewenst in die goddelijke kracht het onmogelijke te volbrengen. Niet het ik zal het endura moeten volvoeren, doch de Gnosis, of, christelijk-mystiek geformuleerd "de Christus-in-mij".

In de evangeliën wordt het proces van het endura beschreven als de kruisiging. Wanneer u de diepe zin van het epos van de kruisiging wilt vatten, dan dient u alle evangelische en culturele inzichten volkomen prijs te geven. Het epos van de kruisiging heeft niets te maken met bloed, tranen, geselingen en een aan een hout gespijkerd, stervend lichaam. Er komt geen stukje hout bij te pas. En hoewel de evangelische verslagen zeer misdadig verminkt zijn, kan men evenmin zeggen, dat het een louter symbolische handeling betreft.

In het endura wordt de persoonlijkheid van de natuur opgebroken. Daarbij verandert de aardse persoonlijkheid in wat met dialectische begrippen kan worden aangeduid als "de schijngestalte". De kandidaat heeft een persoonlijkheid die existeert, die volkomen kan worden waargenomen, die zich volkomen natuurlijk gedraagt, doch die in diepste wezen niet meer tot deze wereld behoort.

Maak nu niet de vreselijke vergissing deze schijngestalte de hemelse mens te noemen, want zij is in wezen niets. De schijngestalte is niet meer van de stofsfeer, niet van de spiegelsfeer, en ook niet van een ander natuurrijk. Zij behoort tot niets, zij bestaat als een tijdelijk voertuig. Deze schijngestalte, die vergaat als deze verlaten wordt, bezit ook een schijnrede en een schijnbewustzijn.

Deze mystificatie duurt voort tot aan een bepaald psychologisch moment dat aanbreekt als het opstandingslichaam gereed is. U mag de persoonlijkheid van de ware, goddelijke mens in geen enkel opzicht vergelijken met die van de aardse mens. De goddelijke mens is geen spirituele Venus of Apollo. De goddelijke mens kan het beste vergeleken worden met een goddelijk, lichtend, stralend brandpunt, dat allerlei gedaanten kan aannemen en ook volkomen vormloos kan optreden.

Zodra nu de leerling het onheilige deel van de microkosmos in de genade-radiatie van de Gnosis tot niets opheft, ontvangt, in hetzelfde tempo waarin het Endura zich voltrekt, de oorspronkelijke microkosmische logos de gelegenheid zijn plaats, zijn oude troon, in de microkosmos weer in te nemen. Niets van het aardse wordt dus tot het oorspronkelijke gemaakt.

Al het aardse wordt opgeheven tot niets. En zodra dat niets is bereikt, staat de Oorspronkelijke Volheerlijk weer in het Heiligdom. En dan, dan voltrekt zich het glorieuze, heilige, goddelijke moment dat de Onzegbaar Heilige staat voor de schijngestalte. Dat is het bewijs dat de opstanding tot een feit geworden is. De heilige taal getuigt van dit moment in een ervaring van Maria Magdalena.

Maria Magdalena wordt ons voorgesteld als een “bekeerde” vrouw, dat wil zeggen een mens die in transfiguristische zin het pad van het niets is gegaan. Op die goede morgen vindt zij het graf leeg. De steen is weggewenteld. Deze “leegte” van het graf en de “weggewentelde steen” hebben ene diepe zin. In het beschreven proces komt een moment dat met letterlijk kan aanduiden als het ontledigde graf.

Maria Magdalena treedt dan, als bewoonster van de rotsen, naar buiten en wordt als het ware buiten de eigen microkosmos geplaatst. De leerling-kandidaat ervaart dan vanbinnen-uit dat het graf werkelijk ledig is, dat wil zeggen dat de microkosmos volkomen ontdaan is van het onheilige. De steen die eonenlang het graf gesloten heeft gehouden, is weggewenteld.

Men kan zich voorstellen dat de eerste ervaring van deze nieuwe levenshoogte een zeer onwennige ervaring is en in de aanvang ietwat ontstellend op de kandidaat werkt. Want in de grafkuil was de schijngestalte met de Gnosis verbonden, was er een wisselwerking tussen de heilige geest en de zich endurerende persoonlijkheid. Nu echter is deze verbondenheid plotseling verbroken en we kunnen dan ook de verzuchting begrijpen die spontaan uit de ziel oprijst: Zij hebben mijn Heer weggenomen.

En de Heer, die gnosisverbondenheid, komt nu op een geheel andere wijze opnieuw tot Maria. Zij wordt nu met de Gnosis, als een buiten haar staande Oorspronkelijke Mens, geconfronteerd en zij herkent Hem van binnenuit als de Volheerlijke. Tot haar klinkt de waarschuwing: Houd mij niet vast. De binding zoals zij was, kan en mag niet worden hersteld. Alles is nu gericht op de volstreckte hemelvaart van de totale microkosmos.

[KLIK HIER VOOR DE BRON: De Universele Gnosis](#)

[KLIK HIER VOOR AUDIO](#) , [KLIK HIER VOOR VIDEO](#)

9. De Emmaüsgangers

In het verhaal van de Emmaüsgangers (Lukas 24 : 11 – 35) worden wij verplaatst in de tijd die onmiddellijk volgde na de opstanding van Christus. Er is een hevige bewogenheid onder de discipelen. Want het grote probleem voor de meesten onder hen is: “Zou de opstanding werkelijk een feit zijn? Zou die lang van te voren aangekondigde voltrekking inderdaad tot ontwikkeling komen?”

En vooral: “Zou ik, zou de mens in algemene zin wel voldoende open en gereed zijn, die opstanding waar te nemen?”

Het gnostiek astrale veld heeft zich ontplooid tot een nieuw ziele-levensveld, en dit nieuwe levensveld heeft zich ontsloten voor de zoekende en hunkerende mens. De leerling vraagt zich af: “Zou ook ik mogen opgaan in dat gnostiek-astrale veld? Zou de deur geopend worden in de Cirkel van de Eeuwigheid?”

Zou hij, die gezegd heeft “Ik ben de deur” zich niet in u manifesteren? Zodra u op dit brandpunt van bewustzijn aangekomen bent, dat wil zeggen: zodra u weet verbonden te zijn met de glorie van de eeuwige vrede, die de Gnosis zelf is, gaat Hij van dat Jeruzalem, zestig stadiën ver, naar Emmaüs.

Wie de Heilige Schrift lezen kan, die weet dat deze reis beduidt dat de betrokken leerling zich begeven gaat naar het scheidingspunt tussen de twee naturen. Hij trekt zich op in het niet-zijn en plaatst zich voor Emmaüs, dat is: de vurige bronwel van de gnostieke volheid.

Hij is en staat daar ten eerste: met zijn niet-ik van de persoonlijkheid, en ten tweede: met zijn door de gnostieke volheid opengebroken zielenstaat. En zo wandelen “zij beiden” naar Emmaüs. Maar lang voor zij die plaats bereikt hebben, en terwijl ziel en niet-ik met elkaar overleggen, hoe zij staan tegenover de volheid van God, komt Jezus, de opgestane tot hen.

En zij herkennen Hem niet. Jezus is bij hen beiden, maar hun ogen worden nog gesluierd gehouden. Vandaar dat zij Hem niet kennen. Jezus vraagt hun: “Waarom zo droevig? Wat houdt u zo ernstig bezig?” Iedere leerling die in een dergelijke toestand van zijn naar Emmaüs reist, zal de fluisteringen van de Godstern vernemen.

Het zijn fluisteringen die dienen moeten om de leerling op het pad nieuwe moed te schenken en hem tot volharding in het laatste stadium van het proces aan te sporen. Want heet één van de beide gezellen niet Kléopas, dat wil zeggen: overwinnaar?

Maar de overwinnaar zelf is zich nog niet overwinningsbewust. Daarom protesteert hij. Hij verwijt Jezus zijn schijnbare oppervlakkigheid en onwetendheid. Hij Kléopas, spreekt van zijn onrust. Hij spreekt van de Opgestane: “Het graf bleek ledig. Sommigen zeggen dat Hij is opgestaan en dat zij hem gezien hebben.” Heel de wankelmoedige twijfel van de nog gesluisde ziel komt tot uiting.

Maar dan, omdat Kléopas gericht is op Emmaüs en niet twijfelt aan het doel en het wezen van de Gnosis in haar actuele ontwikkeling, worden de fluisteringen krachtiger. De vage aanrakingen van Jezus krijgen nu contouren. De stem wordt luider en verkrijgt groter kracht. Het licht van de natuur neigt naar de kim. De avond valt. De crisis is daar:

Toen zij dichtbij het dorp waren gekomen waar zij heen gingen, hield Jezus zich alsof Hij verder wilde gaan. Maar zij drongen bij Hem sterk aan en zeiden: blijf bij ons, want het is

tegen de avond en de dag is reeds gedaald. En Hij ging naar binnen om bij hen te blijven. Toen Hij met hen aanzat, nam Hij het brood en zegende het. Nadat Hij het gebroken had, gaf hij het hun.

Jezus gaat binnen, breekt het brood van het eeuwige leven en geeft zijn beide metgezellen dat te eten wat zij verdragen kunnen. De deur van de Cirkel van de Eeuwigheid vliegt open. En Kléopas, de overwinnaar ziet. Hij heeft overwonnen.

Wie oren heeft, die hore, wat de geest tot de gemeenten zegt. Wie overwint, ik zal hem geven te eten van het manna dat verborgen is.

[KLIK HIER VOOR DE BRON: Het Levende Woord](#)

[KLIK HIER VOOR AUDIO](#)

[KLIK HIER VOOR VIDEO](#)

10. Het christelijk inwijdingsmysterie voor de nieuwe eeuw

De nieuwe toekomst is aangebroken. Allen die een esoterische ontwikkelingsgang verlangen en nastreven, worden nu geplaatst voor het christelijke inwijdingsmysterie van het Heilige Rozenkruis voor de nieuwe eeuw.

De oude esoterische stelsels hebben de naar de ondergang snellende westerlingen gegrepen, hen voor een wijl verbonden met het verleden, opdat zij niet onherstelbaar zouden kristalliseren met al de gevolgen van dien. Maar men moet goed doorschouwen, dat de oude esoterische stelsels als inwijdingsstelsels, als structureel verlossende machten ten enenmale ongeschikt zijn voor westerse mensen.

Er is een volkomen onafhankelijk en zuiver christelijk inwijdingsmysterie van het Heilige Rozenkruis, dat onaangetast is gebleven voor de eeuw die nu begonnen is, een mysterie dat principieel en structureel volkomen vrij is en moet zijn van de wegen en de systemen van de ouden.

Het zal dit Mysterie zijn, waarnaar alle ernstige bevrijding-zoekenden in de toekomst zullen moeten grijpen. Het bewuste stelsel wordt verborgen gegeven in het evangelie van Jezus Christus, een stelsel dat voor iedere zoekende mens onafwijsbaar is geworden, een stelsel dat nu aan de gehele mensheid verkondigd zal worden en, Gode zij dank, de uiteindelijke openbaring van het werkelijke christendom mogelijk zal maken.

De inwijdingsmethode van de nieuwe era heeft betrekking op de persoonlijkheidsverwisseling, het geheim van de evangelische wedergeboorte. Geen persoonlijkheidsplitsing of persoonlijkheidscultuur, geen ontduiking of verheffing van iets dat wetmatig ten ondergang is gedoemd, doch persoonlijkheidsverwisseling, namelijk het in de kracht van de Christus en zijn hiërarchie opbouwen van een geheel nieuwe persoonlijkheid, terwijl de geest nog in de oude optreedt.

De leerling in het nieuwe christelijke inwijdingsproces realiseert zich: 'wie zijn leven (van de oude persoonlijkheid) zal willen verliezen, zal hét leven (van een nieuwe persoonlijkheid) behouden'. Hij zal verstaan dat er sprake moet zijn van een volledig opnieuw geboren worden naar de viervoudige persoonlijkheid. De gehele christelijke heilsopenbaring laat terzake niets aan duidelijkheid te wensen over.

Er is dus sprake van de geboorte van een nieuwe hemelse persoonlijkheid, terwijl de mens zich nog bevindt in de oude. De opwekking van deze nieuwe gestalte is gebonden aan geheel andere wetten dan die van de oude esoterische stelsels, en het zijn deze nieuwe wetten die de kandidaat moet bestuderen en toepassen. De wording van het nieuwe wezen voltrekt zich van boven naar beneden. Eerst het denkvermogen – dan het astrale lichaam – dan het etherlichaam, als matrijs voor het stoflichaam.

Om de hemelse mens te concipiëren is allereerst nodig een fundamentele verandering, het principieel verloochenen van het oude ik, het afscheid nemen van alle oude magie die het accent legt óp dat oude ik. Het zal voorts duidelijk moeten zijn, dat er geen sprake mag zijn van verwaarlozing van de aardse persoonlijkheid en van het noodzakelijke aardse leven. We dienen evenwel de accenten zó te plaatsen, dat een levenshouding wordt verkozen die het ware doel van de wedergeboorte bevordert.

[KLIK HIER VOOR DE BRON: Het christelijke inwijdingsmysterie, Dei Gloria Intacta](#)

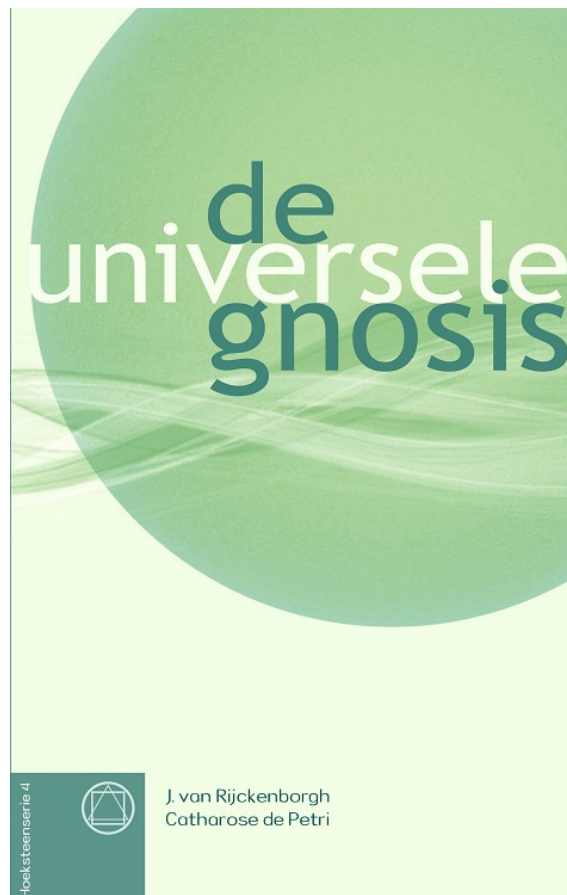
[KLIK HIER VOOR AUDIO](#) , [KLIK HIER VOOR VIDEO](#)

De Universele Gnosis boek van Jan van Rijckenborgh en Catharose de Petri

Gnosis - dat is innerlijk weten, kennis van het hart, kennis van het goddelijke - begeleidt de mensheid al gedurende haar hele ontwikkelingsweg op aarde. Maar wat is ware gnosis en wat is valse gnosis? Hoe kunnen wij onderscheid maken, zodat we niet worden misleid? Aan de hand van de evangeliën schetsen de auteurs de weg van gnosis in de mens.

Gnosis wekt een nieuw bewustzijn in de mens dat leidt tot het ontwaken van de geest. Zij gaat na lange voorbereiding als 'oerprana', de oorspronkelijke energie van het leven, bij de mens binnen en verandert hem. In dit boek komen onder andere de volgende onderwerpen aan de orde:

- De Gnosis en dichters en denkers
- De Gnosis als de regeneratie van de gehele natuur
- De zeven bevrijdende handelingen
- De wondere hof van Getsémané
- Het mysterie van het endura
- De glorievolle opstanding
- De wonderbare visvangst
- Het net van de visser

[KLIK HIER OM DE UNIVERSELE GNOSIS TE BESTELLEN](#)